

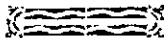
A' ROMAI TSASZARI ES AP. KIRALYI FELSEG
NEK KEGYELMES ENGEDELMEVEL.

Indult BÉTSBÖL Szombaton 5. Decemberben 1789.

Ugy a egy józaton gondalkazó ember megfontolja,
 Ugy olyan a' Világnak mostani környülállása, mint
 egy leg-hiresebb kézi-mester által készült, de hebe
 hurgya, szeles és semmivel nem gondaló ifjú kezi-
 re birt leg-jóbb órának folyása; melynek minden
 kerekei, lántza, mutatója és rugói noha olly *fáinak*
 és olly nagy tökéletességgel vagynak egymástól füg-
 göleg ölzve rakva, hogy azok a' természet' kezétől
 egy-más után rakat 24 órákat, sőt az azok között
 lévő véghetetlen pöntzenteéseket-is minden fogyatko-
 zás-nélkül ki-ütnék, vagy ki mutatnák; de az órá-
 nak szeles igazgatója nem értvén az óra igazgató-

D d d d

sá

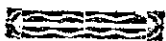

sához, annak kerekeit most jobbra, majd balra tekervén, az ezeket fergató rugókat, és az ezeket vezérlő és jó rendbe tartó lántz szemeiket úgy meg-erölteti, és erőszakosan úgy meg-gyengíti, hogy most sokat, majd keveset, holnap 24-et, holnapután semmit sem ütven, a' jó órában benn lakó, és kü-
 lömben jó-rendet tartó és egy-mástól függő tagok egy zürzavaros testé változván, edgyik a' kereket, másik a' lántzot, harmadik a' rugót — de sokkal többen a' jó Órás-mestert vádólják, holott az egész zürzavarnak oka magában az óra Birtokos igazgatójában vagon el rejtve. — Illyen szerentsétlenek sok órák! illyen a' Frantzia óra! illyen a' leg-bőltsebb Orástól készült óra a' Világ! melynek tagjai egy-mástól den erőszak szenvedés nélkül függvén, ha ennek lántzát nem jól tekerik, ha erőszakot szenved, vagy roszszúl üt, vagy törik. Illyen meg-bomlott órák hordoz már ma majd minden Politikus; de némelyek csak a' kívül *parádézó* lántzért 's pántlika kötőjért viselvén, ezek — ha egy helyett 24-et üt is számba sem vezik — látsák — ök látsák — az én óráim jól jár; valamig annak arany-lántzát az én Érd. Olvasóim úgy tekerik, mint az idén.

Tzo hát Deres! — Ezek a' Bétsi Ujságok.

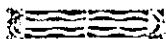
A' múlt hétfőn estvéli 10 óra után indúla-meg N. M. K. Telförző Sergebéli Hadnagy és Kabinét Kurir *Rétsey Adám* Ur *Brüsszel*-felé, hogy az oda menő tellyes hatalmú Minister *G. Kobentzel* Urnak számára minden Postán 20 lovak eránt rendelést tegyen. Maga-is a' már nevezett Minister Kedden jó

reg-

reggel útnak indúla Téstörzö Hadnagy és Kabinét Kurir Vékkel Urral 6 szekereken. A' mondatik, hogy ezen Minifler Ur *Generál-Pardont* vitt volna magával a' Kat. Belgiumbéli zenebonáfoknak, és tellyes hatalma volna, hogy a' zenebonát, minden kivánságoknak meg-engedésével tsendefittené-le; és az Országot hozná jó rendbe. — Hogy fő Hertzeg *Afzszony Kriflina*, *Albert* Hertzeg és *G. Trautmansdorf*, az eddig vólt Bétsi tellyes hatalmú Minifler, Papi Fejedelem *Maksimiliánnál* légyenek bizonyos. — Itt-is! még [ma]ig rofzszúl út az óra; de tellyes reménység vagyon, hogy ennek kerekei jobbrendbe hozotnak.

Nemzetünk Oszlop-törsökének egy ága, Hertzeg *Eszterházi Antal* Ur, ki *Belgrád* alatt sebet kapott vala, a' múlt hónapban a' maga hajdani Vitéz Eleihez, az örökké-valóságba költözött. Ennek vitéz sr-halmára *T. T. Gyöngyösi* és *T. Horváth Adám* Urak fognak Verfet írni. — Az ifju *Laudonról-is* az a' hir érkezett Bétsbe, hogy *Zemlinben* természetí nyavallyában halálazott-meg; és így itt-is el-tűnt a' nagy reménység. — *G. Vartensleben* Urnak *Tömösvárt* vagyon Téli-szállása, katonái pedig *Orfova* alatt már föld kunyhokban dohányoznak. — Feldmarfal *Laudont* várjuk Bétsbe; azonban tsak alig ha hirtelen meg érkezik; mert Bukoreftből *Moldovába* ment *Jáfsz* várofsába *H. Potemkinnel* és *Rómánzovval* tanátskozni, és még a' télen hadi-mozgáfokat kívánnak tenni. — Mely szivesféggel viseltsék az Oláh-orfzági Nemefség ott lévő fegyveres népünkhöz, az onnan vett Levelekben nem tudják

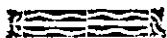
a' mi Tiszteink elégé ki-irni. Az Oláh-orfszági Nemesség önként arra ajánlotta magát, hogy ő Feliségének 36-ezer népét 6 hónapokig mindennel ingyen el-tartyák, mely Erdélynek egy kis szembe tünhető óltsóságot okozhat. — Gallitziába mondotnak menni bizonyos Sergeink, és a' G. Karajtzai Sergeis ide rendeltetett, noha előbb Kat. Belgium-ba vala rendelve; itt-is a' Lengyel Közönséges társaság' szomszédjában hól kélik, hól liet az óra; most pedig leg-közelebb oroszszúl mutat.

A' Bender várának meg-vétele lám hogy igaz, valamint közelebb költt Levelemben jelentém. „H. Potemkinnek Kurirja Májor Tzuccató Ur érkezett vala ezen Tudósítással a' múlt Vasárnap a' Bétsben mulatazó Orosz Tsászári Követhoz H. Gallitzin Urhoz, és a' környülállások így vagynak: „Minek-utánna H. Potemkin az egész Orosz Táborral közel érkezett volna Benderhez, bé-izen az azt óltalmazó Séráskirhoz és a' vele-lévő 2 ló-farkú 2 Basákhoz, hogy a' várat adják-fel; mert külömben Orosz tántzot fogna velek járatni: melyre ezek a' várat Novemb. 15-dikén *Discretioba* fel-adák, mely szerint a' benn lévő 18000-ből álló fegyveres Törökség azt a' szabadságot nyeré-meg Potemkintől, hogy a' Dunán által-költözhefsék. Itt a' várban 300 ágyuknál és mozsároknál többet találá Potemkin, és vég-hetetlen hadi és eleségbéli készületet.

Az *Allion*-hegyén lévő Táborból az iratik, hogy *Orsovának* a' leg-nagyobb Bombi-is tsak olyan, mintha főtelen borsót hánynának a' falra; azért ennek tüzi-óstroma meg-szünt; az ágyuk mellyek

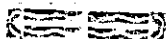
lyek ide hordottanak vala, mind itt maradtanak 3 Batalion gyalagoknak őrizetek alatt, 1 Batalion *Durlakh*, 1 Bat. Illyriai Oláh, és 1 Bat. *Devins* Sergebéli gyalagok, az ezen Sergekhez tartazó minden Jágerek és kemény lövőkkel és a' Szabad-fergéseknek egy részével itten már földbe ásták magokat. *Laudon* azt parantsólta, hogy az itt maradt legényeknek mindeniknek napjában, az egész télen által egy egy fertály bor adattalsék és főzelek ingyen, olyan ígélet mellett, hogy a' kik a' télen úgy vigyáznak a' magok egészségekre, hogy semmi nyavallyába nem esnek, azoknak Tavalyszal különös meg jutalmaztatások leszzen. Innen a' többi nép Téli szállásba viszfizartert: — A' F. Udvari Hadi-Tanátstól ki adott Tudósítás következő: „

(**) Feldmárfal *Köburg* azt a' Tudósítást téfzi Nov. 15-dikén, hogy ő a' *Löwen* Setegnek Obellérét B. *Kinmújer* Urat 300 Húzárral, 300 Arnotakkal, 200 országbéli határnokokkal és 2 ágyukkal elküldötte, hogy azokat a' környékeket; mellyek a' mi szélső vigyázatainkal meg rakandók valának, tekintse-meg. Az után egynéhány el-fogott Parasztaktól megtudta az Obester, hogy a' *Gyurzsuvái Rajának* Vajdája *Iffuff* Basa egynéhány nagy Törökökkel ott tartozkadik, és *Oynaksalvón* mulatoz, hogy *Gyurzsova*-várának számára juhokat és más eleségbéli dolgokat takaríthassan a' Várba. — Ezt így értvén B. *Kinmújer*, leg ottan meghatározza magában, hogy a' *Vajdára* és a' vele lévő fő Törökökre rá-üfsön és el-fogja. Erre nézve minden utat és módat ki-tudakoz, és az Országbéli Arnotak

tak Vezérének *Mawodinnak* út-mutatása után, 9 órák alatt minden út nélkül annyira közelit a' várhoz, hogy tsak más fél órányira vala attól minden Sergével edgyütt. Innen el-indúl *Kinmájer* gyalog *Barkó* Sergebéli Kapitány *Lovász* Urral és az Arnotak Vezérével egy fél-óránnyira előre, hogy *Oynak* falvát meg-tekintse, és olztán a' rá-ütésre jó rendeltéft tehessen. Midön az egész környéket meg-tekintette volna, vizsza-tér az *Obester* a' maga el-hagyott Sergéhez, és esivélli szürkenyedetkor el-küldi *Barkó* Kapitány *Lovász* Urat 50 Húzárral, és az Arnoták Kapitánnyát-is 30 Arnotákkal, *Oynak* talvába, olly rendeléssel, hogy a' *Vajdának* *Iffúff* Basának házát vegyék körül, és ötet fogják-el. Ugyan ekkor el-küldi az *Májer Deli* Basát 300 Arnotákkal és 30 Húzárokkal bal-felé elé-mozdúlni, hogy a' *Iffúff* Basától már öszve-gyűjtetett ökröket és júhokat hajtsák-el: maga pedig az *Obester*, Sergének több részével és az ágyukkal a' *Gurzsov*-felől való útnak állott jobb kézről, hogy ha a' várból segítség találna érkezni, ezeket foghassa üllökön. — Ezen el-rendelt dolog ollyon szerentsésen mena véghez, hogy Kap. *Lovász*, a' maga 50 Húzáraival, *Iffúff* Basát a' több fő Törökökkel, Titóknakjával és (Dervis) Udvari Papjával edgyütt el-fogá, és 3-mat le-vága közüllök; az öszve-gyűjtött ökrököt, lovakat és 1700 júhokat pedig szerentsésen prédába nyerök. — A' Törökökre olly véletlen esék ezen rá-ütés, és olly hirtelen, hogy 4-nél többet löni nem vala idejek; mert mihelyt Kap. *Lovász* Ur észze-vette, hogy némellyek az ab-

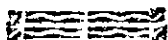
lak-

lábból löni készülnék, sőt lönek-is; le-ugrott egynéhány Húszárjaival lováról, az ajtót be-rontotta, és a' Törököket fülen fogta. — Az Obester a' Rabokat és a' prédát előre küldötte, maga pedig, a' Feldmarsal' parantsolatja szerint, a' környéket megvizsgálván; minden leg-kisebb kár nélkül visszaz-tért. — Itt Obester *Kinmájer* Kapitány Lovász Urat, ki már ezen háborúban sok efféle bátor szívü próbá-kot mutatott, nem tudja elége ditsérni, és ezen Szerentsés ki-menetelt néki és az Arnotak Vezérének *Maurodinnak* tulajdonítja. A' Feldmarsal' pedig Obester *Kinmájer* Urat ki-mondhatatlanúl ditséri. (**)

Egy nevezetes és bizonyoson megtörtént jegyzés.

Minckutánna *Szemendria* magát *Accordal* Gen. Májor *Ottó* Urnak fel-adta volna, és a' Basa minden Lakosaival edgyütt azon volna, hogy ki-költözzék; tehát ide küldeték egy *Gröfen* Hadnagy **, hogy a' Keresztény Rab-szolgákat és szolgálókat, kiket az edgyezés' Punktuma-szerint ki-kellettik vala adni, ki-hozza. Találtatott a' Basánál egy el-rablott Keresztény Afzfzony; ki már a' Basától terhes-is vala. Midön már ezen Afzfzonyt ki-akarná a' Hadnagy hozni; a' Basa egy igen szép készülettel nyergelt Paripát igére a' Hadnagnak, ha ő azon Afzfzonyt nálla kívánna hagyni, és kéri vala erre barátságoson ötet; de a' Hadnagy hívséges lévén a' maga hivataljához, ki inkább akar vala egy Keresztény izemélyt a' Rab-szolgálóságból ki-szabadítani, mindsem azt nagy kintsért-is ott hagy-

hagyni, annál nagyobb erővel kívánja vala az Afzszonyt ki-fzabadítani; azért kezibe adatik az Afzszony; de igen meg-fosztatott rongyos állapotban — tsak egy rongyos ingel bé-fedezve. — Ezen Tiszt Ur a' maga pénzén azonnal egy ladikat fogodván, a' Dunán kerefztül vivé a' Törökök szeme elöl. Az után, háládatofságból, meg-valja a' szegény Afzszony, hogy ő még tavaly el-akarván szökni a' Basától, el-lopott vala tölle egy zatskó aranyat, mellyet egy bizonyos helyre el-ásott vala, hogy annak utánna magán segíthessen, de mivel a' maga szabadságára mind eddig útát nem nyerhetett; tehát még máig is azon helyben vagyon az arany el-ásva: A' Hadnagy utánna ásat a' pénznek és találának egy hofzszú bőr-zatskót, mely 12 részekre vala osztva, mellyek közzül mindenikben 50 aranytaláltaték. Az ásóknak a' Hadnagy 20 aranyat adta, 20 aranyat a' Szemendriai Komendáns Tisztnek, 60 magának tartá-meg, és 300 aranyat a' meg-fzabadúlt Afzszonynak által-külde Kubinba. Kinek hogy tettik ezen *Anecdota*? melynek igazságáról én jót állok. Egy ilyen magános tselekedet egy egész Tábornak nem szolgál-é betsületére? — A' Jóságos-tselekedet soha sints jutalam nélkül.

A' Természet Vizsgálókhöz.

A' meg-bóldogúlt *Ferentz* Római Tsászárt, felette igen nagy kedvellője volt a' Tezmészet' Országának 's kintseinek, mellyeknek szeretete őtet arravitte, hogy maga egy igen szép, és a' Természet' vizsgálásában nagy tudományát esmértető *Természet-ti Gyűjteményt* szerzett, és a' Természet' vizsgálásában fáradhatatlan volt. — Egyszer a' többek között azon gondolkodott: Vallyon mennyi idő telik el abban, míg egy egész szálfa, akár a' földben, akár pedig a' vízben, kövé válik? Ezen gondolkodásit ő a' Bétsi Természet'-búvári' elejekbe terjesztette, meg jelentvén nékik, mely igen szeretné e' részben meg-tanítani. Sok és hosszúas gondolkodások után, ezekbe jút egyszer nékik a' Históriaból, hogy *Trájdánus* Tsászár, *Kristus* Urunk születése után 104 esztendővel, Szerviában Belgrád (Nándor-Fejérvár) alatt egy hidat építtetett a' Dunán, melyről némely Hazabéli Historikusok azt írják, hogy még találkoznának a' Dunában, annak némely oszlopai: Es mivel ezen oszlopokról, mind a' régi, mind az újabb Historikusok emlékeznek, nem is lehet kétkedni arról, hogy azok *Trájdánus* hídja' maradványai nem volnának. Majd 17. száz esztendőig lévén tehát már azok a' vízben, úgy gondolkodott *Ferentz* Tsászár, hogy bizonyosan észre lehetne venni, mennyi idő telik abban, míg egy szálfa kövé változik. És hogy világosan meg-lehesen e' dolgot vizsgálni, fel-tette magában a' Tsászár, hogy ezen oszlopok között egyet Bétsbe fel hozat. De mivel éppen az a' tájék, mellyen *Trá-*
dánus'

Jánus' hidja' állot, a' Belgrádi békeféltől fogva Török Birodalom alatt vala; maga *Ferentz* Tsászár irt Konftántzinápolyban lévő Követjének, hogy a' Török Tsászártól egy ilyen ofzlopnak ki-vétele végett engedelmet kérjen. A' Török Udvar, nem tsak örömet meg-engedte azt, hanem maga parau-tolatot adott a' Belgrádi Basának, hogy minden lehető segittséget szerezzon a' Római Tsászár' em-bereinek. Kevés idő múlva tehát, de fok fárad-tsággal ki-véteget egy ilyen ofzlop a' Duna fene-kéből, és Bétsbe-fel-vitettetett. A' szál-fa 21 lábnyi hozszúságú, és egy lábnyi vastagságú volt. — A' Termézet'-búvári. kezekbe akadván az, minden féleképpen vizsgálták ok azt. A' föld-fenekében lévő végét, 's azon részét-is, mely szüntelen a' vízben állott, fok-felé fűrészelvén és pallérozván, azt találták, hogy a' külső részén mintegy fél-tzól vastagságra jó-féle *Agáttá* vált; a' több része tsak meg-mefzesedett és kö-formájúvá vált; a' közepe pedig még tsak keveset különbözött más akármely maga neméhez hasonló fától. Mert közönségesen ugy szokott lenni a' fának kövé válása, mindenkor kívülről kezdődvén a' belsőbb részére bé-hatni; melyet a' fok kövé vált faknak példáik bizonyitnak. Ezen majd 1700. éftendőkig a' Duna vízében lévő *Trájánus* hidjának egyik kövé vált fa ofzlopa esmérteti, mely igen fok idő kellett ahhoz, míg a' Termézet a' fát kövé változtatja. 'S ezen időnek mivóltához-képeft, még több kellett volna ro-ezer éftendőnél, míg ez az egész szál-fa egészfzen valóságos jó-féle *Agáttá* vált volna. Melyből ki-tetfzik,

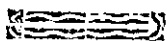
tetfzik, hogy Száz-ezer esztendőök el-folynak, mig valamely nagy szál fa egészfszen kövé változik.

Egy ilyen egész szál-fának tökéletes jó *Agát-tá* lett el-változását így befzelli elő, egy a' Természet'-búvári közzül, *Justi Ur*: Éppen magam lát-tam, ugymond, a' Felséges Tsászári Természeti Gyűjteményes Tár-házban, egy olyan egészfszen *Agáttá* vált szál-fa darabot, melynek három lábnyi általló (diameter) vastagsága vólt; egy mást pedig olyat, melynek jó forma repedése lévén, más színü *Agáttal* vólt az meg-telve. Ez a' repedés kétség kívül, valamely föld indulás által esett azon, midön már maga a' fa kövé vált; máskülömben a' hasadékja-is hasonló színü *Agáttól* állott vólna. De így a' hasadék fejez színü, a' fa pedig maga, barna színü *Agáttól* állot. Söt a' mi még tsudálatosabb, az, hogy a' fának ezen repedésén, mely fejez színü *Agáttal* vólt ki-telve; egy más repedés ment keresztül, mely veres színü *Agáttal* vólt telyes. Ezek az egy mástól külömböző színek azt mutatják, hogy a' fának kövé válása-is, egy-mástól külömböző matériából lett. 'S talám külömbb külömbb-féle idökben történt föld-indulások okozhaták ezen külömbb-féle repedéseket, és azoknak egy mástól külömböző színü kövé változásokat-is.

Mind ezekből ki-tetfzik, mely véghetetlen hosszú idő foly-el, mig tsak egy jó vastagságú fa kövé változik, de egyszer'smind az-is, hogy a' természet, akármely testeknek el-változásából, nálloknál sokkal nemesebb testeket szokott elő-hozni. —

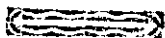
Komárom XV. Levél.

Ma.

Maros Vásárhely 11-dik Novembet. — „Miképpen lett légyen meg Maros - Vásárhelyt Nandor-Fejérvárért, és több győzedelmekért a' hálá - adó ünneplés, vegye ezen le irásból az Ur: első napján Szt. *András* Havának nem tsak a' Templomban kihirdettetett előre ezen győzedelmi ünnep - tartás, hanem a' piatzon - is ki - kiáltatott, hogy azon napra minden ember készületet tegyen, és különösen minden ablakba két égő gyertya tételsék eszéveli 6 órától fogva 10 óráig; Nyóltzad napján azért azon hónapnak, reggeli 9 órakor a' Parochiális nagy Templomba egybe gyűlve lévén minden Religiozu Uraság, Tifztség és Község, a' *Te Deum* minden városi harangoknak zengedezésével, 's egybe húzásával el - énekelteték, az után más hálá - adó Isteni szolgálatok tartatván, fő Tifztelendő Plébánus Ur igen értelmes, és ide illő győzedelmi belzédet tarta az Ur, és *Gedeon* fegyveréről, azt erősítvén, hogy Belgrádot az Ur, és *Gedeon* fegyvere vette meg; mellyet minnyájon nagy kívánsággal halgatunk. Az itten őrizeten lévő katonaság 5 - ször *Sátvét* adott, mellyeket követték a' mozsár ágyuknak menydörgéfi. A' Várbéli Komendáns Urat más katoná Tifztekkel, kik közül egy fő Strázsamesler Ur Nandor - Fejérvárt Furérkodott 1739 - ben, midőn a' Török kezébe által - adatott, a' fő Tifztelendő Plébánus Ur vendégelte ebédvel. Eszéveli órákban az egész Város ablakai gyertya világgal tsillagzottak, 's külömbb külömbb - féle iráfokkal világoskodtak.

A' Vármegye - háza kapuja felett láttatott egy két fejű Sas menykövet botsátván a' fél hóldra, a'

Magyar Korona-is világosítva a' közepén, mely a-
latt ezen következendõ irások olvastattak:

Io VIVat IosephVs II.

VIVat LaVDOn! VIVat kobVrg! & hohenLoegVe!

VirtVte beLLICa CLarI,

LVnæ VInDICes, paCIs restItVtores.

A' Város háza ki-álló kö-tornáztába ki-téve kerek
táblán ezen betük világoskodtak:

senatVs popVLVsqVe agropoLitanVs neLgraDI
reCVperatloneM festIVat.

A' Plébánia épületében a' piatzot néző középső ab-
lakban egy Korona alatt ez vala világos be-
tükkel írva kerek táblára:

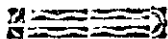
VIVAT IOS. II. LAVD. KOB. HOH.

Ez alatt mingyárt más zöld márvány követ ábrá-
zaló négy szegeletü táblán ezek rogyogtak a-
rany betűkkel írva:

InsIgnIs CVncto LaVDOn DVX aVDIet æVo,

A' több ablakokba körös körül le-valának a'
meg-hódóztatott erőlségek ugymint *Belgrád, Kho-
tzim, Dubitza, Novi, Grádiska* edgyenként festve,
's világosítva.

A' Plébániának épületéből ki-álló egy világos
bástyában hét tanuló Iffiak szép tábori győzedelmes
éneket mondtak 8 órától fogva 9-ig, ilyen ren-
del, hogy minden szakasz után a' trombitával jel
adatván, három három-ágyuk süttetének-el, mel-
lyekre

lyekre annyiszor a' báfiya alatt egybe gyűlt egész tanuló iffiúság *Vivátot* kiáltott.

Olly nagy örvendezés, és vigaság volt az egész Városban, hogy nem lehet leírni; a' fok lövöldözések egy-mást érték, még a' nagy rosdás torku Oláhok-is, kik Sokadalomra többen jöttek volt a' Városba, két-felé vetették lábokat, 's szájokat az Eg-felé emelvén kiáltották IVat! IVat!

Kilentz óra után *Fridriknél* a' Tractérnál szabad Bál, és nagy tántz tartatott. A' Bál-háznál ezen írások világosítottak:

LaVDon az hoLDat karDIÁVaL fogYasztla
 a' fasot reptl, az napba tolatYa
 éLien hát e' Vezér, Vén 's IfIV kiÁLlta.

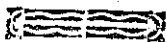
LaVDon Vltézségét, Magyarak hIVségét
 VLIVk InnePLeSseL, hVrok zengéséVeL.

B. D.

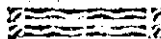
ÉBREN - VALO ÁLOM.

Tegnap előtt álmomban-é? vagy ébren
 El-ragadtatva, sétálék Egerben.
 Elömben tünt egy olly Abrázat,
 Kit szépnek mond maga-is a' *Gyalázat*.
 Mint Hajnali Csillag ragyogtak szemei,
 Hóltat támaszthatók ezeknek Jelei.
 Artatlan nézése mosolygó Intése,
 Természet Urának remek Teremtése.
 Fejér szép ortzáján egy pár Rózsa nyilott,
 Holott már Ósz vagyom: ez engem indított

Tsu.

Tsudára, mert húlnak a' fáknak leveli,
Ez pedig új nyárat magában képzeli.
Barna Haja fejér Nyakát borította,
Maga a' Természet ezt fodorította,
Sellyem gyengeségét szálla meg haladja,
Melyet az — Irigység maga sem tagadja.
Kerek szemöldöke vékony és fekete,
Szebbet *Apelles-is* ennél nem festhete
Valóban *Amornak* Tegzéje lehet e' ?
Mert meg-lőtt! — és éppen a' szivemet érte.
Nézem tovább drága Nyakának márványát,
Mellyért *Pigmaleon* el-hadná Bálványát,
Páris meg-utálná kívánt *Helenáját*,
Hogy ha Ennek látná tsókra termett száját.
A' Hónál fejeőbb Mejjének Táblája,
A' mellyet ékesít drága — pár Almája,
Olvaszt Értz szivet is ennek tekintete,
Nem hijában tehát *Kedves* nevezete.
Testihez hasonló Karja 's kisdéd keze,
Mellyel a' Természet néki ugy kedveze,
Hogy ki ezt meg-láttya meg-áll rajta szeme,
Ki meg-tsókolhatya van tellyes öröme.
Deli szép Termete, kartsú a' Dereka,
Lábai tsinosak mutattya Nyomdoka,
Reng ha mégyen Dombja domboru Fa — nak
Oh ékes Virágja! vig *Eger* várának.
Nyájas szép Befzédje maga a' szelidtség,
Artatlan Tréfája egy Szemérmetesség.
A' *Grátziák* magok ha ide gyülnének,
Csudálkozás nélkül el-nem mehetnének.
Az utzán láttatik járnai mint *Diánna*,
Szerentsének tartya ki mehet utánna.

Mondván: Bóldog Anya ki szült illy Magzatot,
Vénus is ettől kért költsön Abrázatot.
 Külsőkép már láttam Testének állását,
 Bóldog ki veheti e' szépnél szállását!!
 Valóban *Theseus* e' Kintset kereste,
 Ohajtván utánna Réggel, Délben, Este.
 Szívét hogy mitsodás? azt most nem vizsgálom,
 Mert szemembül ki-ment az éjjeli Alom.
 De valamipt Teste Természet tudója,
 Nem különbben Szive Némének példája.
 Fel-ébredvén tehát mint ha úgy tettzene,
 Hogy nékem e' szép Kép ösméretes lenne,
 Ugy vagyon: Ösmérek tartom is Képedet
 Ah mikor látom már drága Izemellyedet!!!
 Ösmérek, hogy Te vagy *M* - - - nyi *Charitás*,
 Nállad nélkül nálam nintsen Bóldogítás.
 Én édes Reményem! még élek' Éretted,
 Vigaságom mely nagy, hogy Napod érhetted.
 Tudod, mert ösméred Néked szentelt Szivem,
 Ugy tartom hogy Te is vagy mind eddig Hívem.
 Vedd hát Kegyes Szivel ez egy két rendemet,
 Rendeimhez töldvén hőséges Szivemet.
 Hány Csillag férhet-el *Olympus*nak bolygán,
*Neptunus*nak hány tsöp viz folyik szigonyán.
 Hány Ró'sát plántálhat szüz Kertében *Flora*,
 Hány — Magyar ránt Kardot ülven szürke *Lóra*.
Aegus a' tengerben hány fővényt olvashat,
Orpheus vonója hány vig Nótát húzhat
 Annyi áldásokban lehelsel Te Örök,
 Ezt Szivbül kívánnya Te Tisztelőd *T* - - - k.
 A' Kegyetlen Párkák életed fonalát át
 A' midőn el vágják, érjed el Hajnal
 Földi északádnak, és' Angyali ének
 Zengjen füleidben. Vége Verseimnek.

NB. Ezek ugyan már régen nálunk hevernek,
 de az idő és környülállás nem engedett, eddig helyt
 néki a' Kurirban.